

se til f.eks. Fremskridtspartiets beslutningsforslag nr. B 40 af 13. november 1980.

Ganske vist adskiller dette års finanslovsarbejde sig fra det normale al den stund, at et folketingsvalg og en midlertidig bevillingslov har udskudt hele processen. Men i et 'normal-år' vil det være langt mere hensigtsmæssigt, om finansloven var forhandlet på plads tidnok til, at ændringerne i den offentlige sektor kan nå at få fuld virkning fra 1. januar i det nye finansår. Så længe det blot gælder om at forøge udgifterne har erfaringen vist at nye tiltag kan iværksættes med meget stor hast. Besparelser derimod trækker i reglen ud i meget lang tid, hvorved 'helårseffekten' bliver reduceret.

Det er nok muligt, at disse ændringsforslag ikke når at få helårsvirkning i 1991. Fremskridtspartiet er derfor villig til at lade bevillingsrammen fortsætte ind i 1992, således at fuld 12-måneders effekt kan tilvejebringes.

1.4. Fremskridtspartiets langsigtede plan.

Disse ændringsforslag repræsenterer de ændringer, Fremskridtspartiet mener er nødvendige for at få bragt orden i statsfinanserne og påbegyndt afviklingen af indkomstskatten. Det foreslås, at den skattefrie bundgrænse forhøjes til 50.000 kr. i 1991. Derefter er det Fremskridtspartiets plan at forhøje bundgrænsen til 60.000 kr. i 1992 kombineret med et skatteloft på 50 pct. 1992-finansloven vil derfor indeholde yderligere offentlige besparelser og privatiseringer. Året efter i 1993 vil bundgrænsen blive forhøjet til 90.000 kr. Indkomstskatteafviklingen fortsætter med bundgrænser de efterfølgende år på 130 og 200.000 kr. - og endelig derefter er indkomstskatten væk.

De her stillede ændringsforslag skal ses i dette samlede perspektiv, hvor slutmålet er en offentlig sektor, der er 70 pct. mindre end i dag. Det kan gøres ved markante overflytninger af aktiviteter fra offentlig til privat sektor.

2. Z-planen 1991.

Fremskridtspartiet har siden 1973 fremlagt årlige planer for, hvorledes der kan gennemføres skattelettelser og forbedringer for de syge og de ældre. I denne tekst beskrives de enkelte skattelettelser og forbedringer. Der er tale om uddrag fra andre tekster, hvorfor der er tale om en forkortet version.

2.1. 50.000 kr. skattefrit.

Den skattefrie bundgrænse skal fra 1. januar 1991 hæves til 50.000 kr. Det betyder, at skatteværdien af bundgrænseforhøjelsen giver ca. 12.000 kr. I forbindelse med overenskomstforhandlingerne er det muligt at udnytte denne bundgrænseforhøjelse til at reducere arbejdsgivernes (offentlige som private) lønudgifter, mens lønmodtagerne også kan få deres nettoløn forhøjet.

At gennemføre en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse betyder provenutab på personskatten. Samtidig vil øget forbrug, flere i arbejde og samfundsvækst give flere afgifter og mere moms til staten. Bruttoprovenutabet ved 50.000 kr. skattefrit er 30 mia. kr., der fordeler sig med ca. 17 mia. kr. til kommunerne og 13 mia. kr. til staten. Kommunerne vil i ændringsforslag få de 7 mia. kr. refunderet fra staten igen.

2.2. Ophævelse af 6 pct. skatten.

Af marginalskatterne er 6 pct.-skatten den mest skadelige. Skatten betales af den del af indkomsten, som overstiger 155.000 kr. Et skatteloft som mange hurtigt kommer op til. Skatten er derfor med til at begrænse ekstra arbejde og virkelyst. 6 pct.-skatten foreslås ophævet totalt allerede i 1991. Også ved denne skattelettelser frigøres der midler i befolkningen, som resulterer i øgede afgiftsindtægter.

Bruttoprovenutab ved fjernelse af 6 pct. skatten: ..... 7,1 mia. kr.

2.3. Selskabsskatten nedsættes til 35 pct..

Den nuværende selskabsskat er på 40 pct. I forbindelse med EF's Indre Marked er det nødven-